Ч. 254. Субота 23 (10) падолиста 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові до дня (крім неділь і р. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Делегаций. — Війна веде ся дальше. — Справа консуля Прохаски.

Підчас дальших нарад над буджетом міністерства справ заграничних австрийскої делеґациї промовляв дел. Лянґенган (нім. поступ.) і полемізував іменем дел. нім. народ. Союза з бесїдою дел. Леа в справі антипольскої політики в Прусах. Бесїдник сказав, що виводи дел. Леа з огляду на острий тон, в якім Поляки в австрийскій делеґациї ніколи доси не промовляли, викликали у Нїмцїв оправдане здивованя. Нїмецкі делеґати розуміють, що кождий Поляк мусить в своїх почуванях стояти по стороні Поляків в Прусах, але від тих почувань до сего внеска, який Поляки висказали устами свого предсїдателя, ще далека дорога. Нїмцям в Австриї ніколи не прийшло се на гадку, щоби домагати ся вмішаня нашого союзника до нашої внутрішної політики. Бесїдник є гадки, що промовляє іменем всїх Нїмцїв в Австриї, коли рішучо запротестує проти узалежненя нашої союзної політики від внутрішних відносин навіть не цілої Нїмеччини, лише одної союзної держави. Австрийскі Нїмці обстають при потрійнім союзі, а передовсїм при союзі з нїмецкою державою не лише тому, що є се для них потребою серця, лише передовсїм з сеї причини, що є пересьвідчені, що така союзна політика є для цілої монархії одинокою властивою політикою і що Австрия бажала би сего союза навіть тоді, коли би анї оден Нїмець не був її горожанином. Сей союз повинен бути для Поляків під кождим взглядом більше симпатичний, нїж на пр. подібний союз з Росиєю, де з Поляками поводять ся зовсїм инакше як в Прусах.

Дел. Бяли заявив, що Поляки не можуть глядіти рівнодушно на се, як в заприязненій з нашою державою монархії кує ся проти Поляків виїмкові закони. Признав, що Поляки мають в австро угорскій монархії свобідний розвій на кождім поли. Що до протипольскої політики в Прусах, то Поляки — говорив бесїдник — були і є там льояльними горожанами і не робили нічого, що оправдувало би проти них виїмкові зарядженя. Поляки хочуть ще вірити в справедливість пруского правительства і мають надію, що вивласнюючий закон не буде виконаний. Бесїдник мав би велику охоту голосувати проти буджету міністерства заграничних справ, але не робить сего лише для солідарности кола, та щоби дати доказ вдячности для Корони і держави.

Дел. Удржаль полемізував з виводами дел. Вольфа. Зазначив, що чеські політики бажають удержаня добрих зносин з балканьскими державами. Адрийский порт для Сербії не пошкодив би інтересам монархії, навпаки аґрариї повитали би его навіть з вдоволенем.

Віцепрезидент Мервельдт висказав жаль з причини обидливих слів, яких ужив п. Бяли підчас обговореня законодатної діяльности заприязненої держави.

Дел. Крамарж, обговорюючи справу Альбанії, зазначив, що Чехи не мають причини наставляти своїх костий за альбаньский нарід. По его думці нема для монархії небезпеки, коли Сербія буде мати над Адрийским морем порт; коли там буде воєнний порт, то хто инший буде его будувати і тоді з ним будемо мати до діла.

Дел. Ісопескул - Гречуль говорив про не відрадне положенє Русинів і Румунів на Угорщині. Румуни не хотять мира за всяку ціну, а коли старенький Монарх сего зажадає, хоплять за оруже без критики і безуслівно.

Дальше промовляв дел. Шепфер і Козловский, котрий полемізував з виводами дел. Лянґенгана. Жалуючи ся на пруску політику зглядом Поляків, покликував ся бесїдник на віденьский з'їзд і міжнародний договір з 1815 р., коли то управильнено польску справу.

По промові звітника Бакегема і по короткій подрібній розправі, в якій промовляв дел. Масарик принято буджет Міністерства заграничних справ і буджет маринарки.

На оногдашнім повнім засїданю угорскої делеґациї зазначив ґр. Берхтольд, що на.

---

7)

Служниця без заплати.

(З нїмецкого — О. Гекера).

(Дальше).

— Правду каже — відозвав ся Стівн, коли в супроводї нареченої, котра дуже спустила з тону, вийшов з дому товарового на улицю — не треба всего нараз купувати. Я думав собі, голубко, що коли будемо вже мати то, що найпотрібнїйше, але досить добре і хороше, то все инше можна вже буде якось пізнїйше придбати.

Він таки добре перепудив ся, коли дївчина на то гірко усьміхнула ся. — Так говорив завсїгди і небіжчик тато — сказала она. — Мама нераз розповідала, що в початку хотїла мати софу. За рік мали її купити, за то прийшов на сьвіт мій найстарший брат, а мама жде на свою софу ще й до нинї!

Якийсь час ішли мовчки побіч себе, але обоє відчували то, що єсть щось між ними, що їх розділяє, хоч не могли поняти, звідки взялось то знеохоченя, яке їх тепер так нагло опанувало.

Стівн споглядав від часу до часу з боку на улюблену дївчину. Коли остаточно дійшли до тої чиншевої касарнї, де мешкала Мейбелі мати, мусїли мимо волї попращати ся, бо він мусів спішити ся, щоби станути точно до служби, котру мусів тепер часто в ночи виконувати.

Несьміливо сягнув по її малу ручку. — Мейбель, коби то я був богатий — сказав він, зітхнувши — як би то я тобі житє красним зробив. Але словами годї що вдїяти — а я бідняга — і не можу позбути ся обави, що твоя любов для мене не досить велика, щоби ти могла все побороти.

Але ось в темних сїнех, де нїхто не міг їх видїти, почув він, як нараз обняли его її руки і на его устах витиснув ся поцїлунок.

— Я тебе люблю, Стівне, вір менї, і все буде добре — прошептала она. — Лиш не напирай — я вже так вбила собі в голову, щоби тебе щасливим зробити. А то зможу лиш тоді, коли й сама буду відчувати ся щасливою — а до того треба, щоби було ясно довкола мене, я люблю щось хорошого убрати на себе, строю ся охотно та й хотїла-б мешкати в хорошім мешканю. Але то все дасть ся зробити. За рік, мій милий, дійдемо вже до того. Коли попрошу містер Штерн, то від Рiздва буду мати додаток, а тоді доляр до доляра. Не гнївай же ся, мій любенький, але я так вже то вбила собі в голову, щоби відразу зачати як потреба, а коли пізнїйше будемо мусїли обмежити ся, то будеш менї вдячний за то, що я поставила на своїм. А тепер добра ніч, мім любенький! Завтра подивимо ся на щось иншого!

Зі спущеною головою пішов Стівн своєю дорогою. То, що Мейбель говорила, звучало все досить розумно, та й не можна було остаточно нічого лїпшого зробити. Але як-раз то его гризло, що она в такій справі серця могла лиш на свій розум зважати. Він волїв би був, як би она була на сю хвилю памятала і точно таку саму нетерпеливу тугу відчувала, яка тепер наповняла его серце.

*

З тайним зажуренєм добачила пані Моффарт, що межи зарученими настає що раз більше знеохоченє. Не можна сказати, щоби між ними приходило до якоїсь сварки, або щоби таки ставали собі чужими. Але часто бурмосили ся одно на друге, а коли прийшло до того, то Стівн в свою вільну недїлю, яку мав одну що місяця, вже у них не показував ся, а з Мейбель робила ся тодї справдешна плакуча верба.

— Мамо, я не можу зробити з себе инакшу, як я є — говорила она при такій нагоді, коли пані Моффарт старала ся промовити їй до розуму. — Коли Стівн мене справдї любить, то мусить вже о то постарати ся, щоби я також мала якесь житє.

— А хибаж житє може комусь дати більше як якась матїр має з него? — питала невістка з лагідним усьміхом. — Хоч кождий сотик мусимо два рази обертати, заким єго видамо, то все-таки маємо так богато тихого щастя. Знаємо, дитинко, що без нас не обійде ся. Всї матері, чи богаті чи бідні, мають сповнити при-

міром Австро-Угорщини є удержувати з Сербією на всіх точках приязні зносини. Сподіє ся, що Сербія признасть сї наміри. В справі домаганя, щоби ми могли з нашими заграничними представниками безпосередно порозумівати ся, як на се дозволяє міжнародне право, то міністер має надію, що Сербія сповнить се домагане як найскорше.

В дальшій дискусиї над „ординаріюм" войсковим промовляв дел. др. Кость Левицкий і домагав ся заведеня науки рускої мови у всіх тих школах кадетских, в котрих заведено науку польскої мови. Запитував, длячого не дозволено руским товариствам просьвітним устроювати курсів для анальфабетів в армії, а наконець зазначив велику вагу руского університету на сході і сказав, що справа тота повинна остаточно бути залагоджена. Бесідник звернув також увагу на небезпечність російскої аґітациї в Галичині.

І так війна на Балкані буде вести ся дальше! З Константинополя наспіла слідуюча вельми важна вість: В условях предложених чотирома балканьскими державами що до застановленя воєнних кроків і заключеня мира *містить ся жадане відданя тим державам цілої Туреччини з виїмкою Константинополя. Рада міністрів ухвалила предложені Болгариєю условя застановленя воєнних кроків відкинути і вести війну дальше.*

В звязи з повисшими вістями доносять з Константинополя: Рада міністрів радила вчера через цілий день над условями мира, предложеними російским амбасадором Ґірсом що до застановленя воєнних кроків і заключеня мира. Рада міністрів у виданім комунікатї заявляє, що зі взгляду на то, що предложені условя суть не до принятя, ґенерального команданта армії Назіма-пашу, котрий одержав повновласть до переговорів повідомлено о тих условях і донесено єму, щоби на случай, коли би делеґати держав балканьских були уповажнені до зміни тих условий, переговорював з ними і ужив условя можливі до принятя, о котрих однак має донести до Константинополя. Аж до предложеня нових можливих условий війну має вести дальше.

В повисшій вісти пробивають ся хоч дуже невиразно два факти: один, що Росия зачинає чинно виступати в балканьскій справі а другий, війна має вести ся дальше, але й переговори не зірвано зовсім а то виходить на таке, як колиб Туреччина хотіла зискати на часї і могла стянути войска з Азиї.

З Білграду доносять, що головну сербску кватиру перенесено з Прілепа до Монастиря. Армія турецка в Монастири, як припускають, виносила що найменше 70 до 80 тисячів і сто пушок. Битва під Монастирем була одною із найстрашнійших в теперішній війні. Коли войска сербскі заняли найважнійші позиції, пустились Турчи втікати в великім розладі до Охриди а коли то не удало ся, розбігли ся на всї сторони. Головна турецка сила, яких 30.000 мужа пустились до Фльоріни, котру тимчасом заняли Греки.

На боєвій лінії Чатальджа, коли повірити турецким вістям, зачинають Турки набирати переваги, позаяк Болгари суть дуже ослаблені. Також доносять з Константинополя, що турецкому кружлякови „Гамідіє" удало ся затопити два болгарскі торпедовці, а з Софії знов доносять, що болгарскі торпедовці так ушкодили „Гамідіє", що той мабуть затонув.

Справа консуля Прохаски все ще не вияснена, а так само і справа портів над Адрийским морем, які Сербія хотіла би заняти. Обі ті справи, як і дальше і то, що Росия тихцем зачинає ділати против Австро-Угорщини, довели до того, що загальне положене стало знов дуже непевне і грізне. Розійшла ся чутка, що Серби напали були на консулят в Прізрені і навіть самого консуля зранили. Впрочім виїхав вже до Прізрена австро-угорский консуль Едль і справа небавком виясниться.

Новинки.

Львів, 22 падолиста 1912.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував секретарів міністеріяльних в міністерстві скарбу Романа Дзедзїцкого і дра Ром. Л. Морачевского старшими радниками скарбовими. — П. Міністер справедливости іменував заступниками прокураторів судів Стан Посоховского в Долинї для Станиславова, Стан. Шиманьского в Жидачеві для Перемишля; Йос. Золотенького в Устриках для Тернополя; заступника прокуратора Йос. Ганїчака в Станиславові іменував прокуратором в дотеперішнім місци службовім.

— **Кілько Русинів є в Канаді?** Перепись канадийского населеня з 1911 р., як доносить „Новий Край" подає загальне число українського населеня в Канаді на 215.000. По провінциям представляє ся число Українців як слідує:

Манїтоба	63.000 душ
Саскачеван	62.000 „
Альберта	53.000 „
Онтеріо	9 000 „
Квебек	8.800 „
Брітіш Колумбія	12 000 „
Східні надморскі провінциї	8 000 „
Разом	215.000 душ.

Коли додамо — пише „Нов. Край" — кілька тисяч наших людий які з ріжних причин вписали ся в рубрику других народностий, то можемо сьміло сказати, що загальне число Українців в Канаді виносить 220 тисячів душ.

По званю Українцї переважно хлїбороби. Населене їх в 1911 р. було:

Манїтоба	52.000
Саскачеван	60.000
Альберта	50.000
Разом	162.000

По других місцевостях Канади Українці переважно робітники, властителї реальностий і домів. В Брітиш Колюмбії і Онтериї они переважно „майнери" (копальники) фабричні і зелїзничі робітники. По містах найбільше Українців у Віннипеґу (12.000), Монтреали (6.500) і Ванкувері (3.000).

Індівідуально що до посїданя землї було самостійних руских фармерів по провінциях таке:

значене їм послание. То щось так загадочного а заразом і щось так відрадного. Я нераз о тім роздумувала. От возьми хоч би нашого Вілаї. Лише що недавно казав менї орґаніст, що у него так красний голос, що треба би лиш его виобразувати а з него був би ще колись великий славний співак. Звідкиж він має той красний голос? Я не можу собі пригадати, щоби в моїй родинї богато співало ся а твій тато, нехай з Богом спочиває, втікав зараз, скоро лиш хтось рот розтворив — а преці то мусїло в нас бути, може навіть сотками літ або й більше в нас дрімало, зродило ся з твоєю прапрабабкою а від неї перейшло на твою бабуню а від неї на мене — аж тепер нараз виринуло на сьвіт божий. Отже, видиш дитинко, то єсть материньске щастє і єго не можна позбавити навіть найбіднійшої женщини.

— Не беріть менї, мамо, того за зле, але в вас людина старої моди. Як би кождий жив лиш для других а нічого не жадав для себе, то на що би тоді взагалі жив на сьвіті? Ні, мамо, ми модні люди, хочемо мати щось з житя, хочемо мати своє власне житє. Длятого ще не треба бути легкодушним або лиш о собі памятати. Але длячого я не маю мати таке саме право, якого мужчини для себе жадають? Для чогож не маю з того, на що мусїла надивити ся від маленької дитини, брати науку для себе і не маю лїпше робити? Я не думаю, мамо, що я від вас розумнійша, але настали инші часи, хто нинї нічого з себе не робить, того висьмівають. Ну мене страх бере від того, що я мала би через ціле житє представляти служницю без заплати — а хибаж жінка бідного чоловіка єсть чимсь иншим, хоч би й як красних слів для неї хтось добирав? Я сказала то Стівови з повним споком а коли він мене дійстно любить, то згодить ся терпеливо на то, аж щось собі зложимо.

— Не відтручайже єго від себе — остерігала зажурена мати.

Мейбель сперла головку на руки, оперті на опирало від крісла і своїм улюбленим звичаєм споглядала на лежачі напротив дахи. — Мамо, я не можу зробити з себе иншу як я є. Мене бере щораз більший страх. Чоловік лиш раз жиє на сьвіті — а я день в день виджу, до чого веде подружє. Може бути, що то за ваших часів, як ви ще були молоді, инакше виглядало. Тоді люди віби ще дрімали. Але нинї житє вабить. Куди не подивити ся, всюди блеск і достатки. Навіть дівчата в фабриках носять дияманти в ушах. Правда, купили їх на сплату, аж занадто дорого. Але доляра тижднево можуть відложити, бо потребують старати ся лиш самі о себе. Завсїгди гарненько повбирані, ходять на концерти і до театру або й танцювати, мають щось з житя і уживають своєї молодости. Не кажу, що і я хотїла би так мати. Але коли відтак побачити у фабрицї старші жінки, знуджені і вининдїлі, а мусить ся знати, що они ще перед кількома роками були такі здорові сьвіжі і веселі, — доки аж не видали ся і не зазнали нужди. А тепер сидять они знов на давнім місци, одна з тої причини, друга з иншої змушена заробляти, бо чоловік або показав ся легкодухом, або якась нещаслива пригода зробила калїку з того, що мав живити родину і тепер треба єго живити. А тепер знов все по давному а все-таки якось зовсїм инакше, бо радість і надія щезли з житя. — Ах, мамо, як би я так нерозважно не любила Стіва, — то я би взагалї не віддавала ся. В нинїшних часах тота людина дурна, що віддає ся за бідного чоловіка, — ая, ая — відозвала ся она майже крикливо, коли матїр хотїла зробити якусь лагідну замітку — ви знов зачинаєте її своїм домашним щастєм і тихою радостию, які осьвіяють і найбіднїйшу домівку. Але то все нічим для мене, я хочу мати справдешне сьвітло сонця!

Пані Моффарт встала була і приступила до своєї доньки. Підгорнула їй ніжно з чола кілька непослушних кучериків та жартуючи сказала: Говориш, дитинко, як слїпий о красках. Зазнай насамперед сама, як то мило взяти свою дитинку на руки, єї стеречи і хоронити та коли й самій можна притулити ся до груди доброго і вірного мужа та знайти охорону і для себе. Може бути, що я по старомодному думаю і відчуваю, але то одно знаю, що я за твоїм татом, хоч і як він часами був острий і прикрий, булу до послідної хвилї мого житя тужити. Чоловік і жінка то щось нерозлучного а Господь Бог нехай стереже тебе від того, щоби ти мусїла колись на дармо за своїм вірним защитником!

— Ви бо, мамо, не хочете мене зрозуміти. А хтож каже, що я мого Стіва не люблю сердечно? Але як раз длятого, що я хотїла би щиро зробити єго щасливим, хочемо зараз з початку так поставити ся, щоби пізнїйше не прийшло прикре розчароване. Мамо, як би літа минули а я на старість лишилась би так як ви отсе, то я могла би лиш ненавидїти мого чоловіка.

(Дальше буде)

Саскачеван	27.500
Монітоба	25.700
Альберта	23.800
Разом	77.000

Більша частина руских фармерів посідає чверть секциї себто 160 акрів (акр 40 арів, около три чверти морґа).

Грошева вартість усеї землї в посіданю наших людий в трох західно канадийских провінциях після теперішної ціни земель пердставляєсь пересїчно по 15 дол. від акра. Отже на 77.000 самостійних наших фармерів припадає дванайцять і пів міліона акрів приближної вартости 184 міліони 800 тисяч долярів.

— **Товариство „Руска Бурса ремісничa і промислова" у Львові** пригадує ся Високодостойним Читачам і усій українській суспільности, що оно удержує у Львові бурсу для питомців реміснечої школи і термінаторів. Під теперішну пору містить ся в тій бурсї 26 питомців, які з причини свого убожества платять на удержанє дуже мало, а є між ними кількох на безплатнім поміщеню. Зголошує ся і більше хлопців, та Товариство мусить їм відмовляти ізза недостачі фондів на удержанє. А і сих годї товариству вижививити задля недостачі гроший. Проте товариство просить всїх милосердних людий о ласкаві жертви. При тім звертає ся до тих Високодостойних Добродіїв, до котрих вислало свої марки, щоби були ласкаві прислати нам хоч дрібну квоту на марки, а єсли не хотять нам щонебудь жертвувати, нехай звернуть нам наші марки, які коштують нас гроші за виданє і розісланє.

Ми віримо, що при помочи нашої суспільности зможемо віддати нашій убогій ремісничій молодіжи свої услуги. За 13 літ єствованя вивело товариство у люди поверх 100 питомців бурси не числячи сих, котрими Товариство занимало ся поза бурсою і їм помагало в здобуваню кавалка хлїба.

При тім подаємо до відома, що ми висилаємо хлопців на науку ремесла поза межі Галичини. Доси вислали ми на науку близько 200 хлопців, від яких маємо численні листи з запевненєм, що їм добре поводить ся. Отже у кого є хлопець, що скінчив 14 літ житя, а не переступив 17, нехай постарає ся для хлопця 1) о книжку робітничу, 2) о метрику, 3) о сьвідоцтво з укінченого що найменше четвертого степеня сільскої школи, і нехай се все вишле на адресу: Руска Бурса ремісничa, Львів, Руска ч. 20. По одержаню сих документів ми вишлемо єму письмо, в якім вибере собі рід ремесла і по виповненю сего письма вишле нам. Аж найдальше в три недїлї ми повідомимо, коли має приїздити на науку ремесла. Не тратьтеж часу, батьки і опікуни, а шлїть своїх синів до ремесла. — *Рада Товариства.*

— **Шпігуньства без кінця.** В Бориславі арештовано онногди за шпіґуньство в хосен Росиї 22 лїтного молодця Івана Шелету. При арештованім найдено вельми компромітуючу переписку. — В Кракові арештовано двох мужчин, які в підозрілий спосіб крутили ся коло одного з фортів. Догадують ся, що се шпігуни. — В Перемишли арештовано онногди жовніра Лютінґера, підозрілого о шпіґуньство. Під час слїдства показало ся, що арештований є членом шпігуньскої ватаги, до якої належить много осіб ріжного стану. Є межи ними офіцири а також і женщини. З тих арештовано дві: Олеснякову в Перемишли і касиєрку у Львові Ольгу Люфтівну. — З Черновець доносять, що на шляху Черепківцї-Руда арештовано якогось молодого мужчину, котрий відрисовував мости зелїзничі. Показало ся, що се був якийсь Василь Сиротюк, студент теольоґії в Чернівцях. При нім найдено паспорт, приготовлений на виїзд до Росиї і готові знимки мостів і шляхів зелїзничих. Поки що поїхав Сиротюк до арешту.

Господарство, промисл і торговля.

— **Філїя краєвого тов. господар. „Сільский Господар" в Чорткові** устроює в понедїлок дня 25 падолиста 1912 р. в салі „Народного Дому" в Чорткові о год. 1-ій пополудни велике віче господарске та загальні збори з отсею проґрамою: 1) отворенє зборів і вибір президиї, 2) реферат господарский про штучні погної — делеґата Головної Ради п. М. Творидла, 3) справа орґанізациї Товариства та способи єї переведеня — реферат п. Юрчиньского, 4) ратункова акция і обговоренє справи субвенций для потерпівших рільників через сьогорічну слоту і передвчасні морози, 5) внески і запити, 6) вибір Ради філїяльної. — З огляду на дуже важні справи, які будуть предметом нарад, просить ся о як найчисленнійшу участь всїх господарів рільників. — Заразом упрашає ся о зібранє можливо точних дат що-до висоти шкід через слоти заподіяних. — *Рада Філїї „Сільского Господаря" в Чорткові.*

— **Філїя краєвого тов. „Сільский Господар" в Зборові** уладжує з підмогою Головної Ради Товариства в днях 23, 24 і 25 падолиста с. р. курс господарско-ветеринарийний в Зборові Провідник сього курсу Вп. Володимир Чубатий, ветеринарийний лїкар в Дрогобичи, виголосить в сих днях виклади, супроводжені демонстрациями на фантомах, таблицях і ветеринарийних інструкциях.

— **Загальні збори краєвого тов. господарского „Сільский Господар" в Борщеві** відбудуть ся ві второк дня 26 падолиста 1912 р. в „Народнім Домі" о год. 11 рано. На сї збори прибуде з рамени Головної Ради „Сільского Господаря" делеґат п. М. Творидло, так що по при звіт з дїяльности Філїї і вибір філїяльної Ради, будуть проголошені господарскі реферати делеґата і місцевих фахових людий.

Телеґрами.

Берлин 22 падолиста. Архікн. Франц Фердинанд прибув тут о 10 год. 20 мін. На двірци повитав его цїсар. Повитанє було дуже сердечне. Цїсар з Архікнязем поїхали до замку королївского.

Білград 22 падолиста. Войско сербске вступило до Фльоріни.

Константинополь 22 падолиста. Два російскі кружляки прибули до Сунґульдак над Чорним морем.

Константинополь 22 падолиста. Лїста урядова стверджує, що вчера було 47 случаїв холери, з чого 17 закінчилось смертию.

Білград 22 падолиста. По битві під Монастирем велика часть турецкого войска покидала оружиє і муніцию та повтікала в гори. Здогадують ся, що між тими втікачами єсть і головний командант Джавід-паша зі штабом. Позаяк турецкі вояки не мають в горах захисту, то вертають до Монастиря і піддають ся Доси взято до неволї 5.000 вояків. На побоєвищи забрано в неволю 12.000 ранених Турків. Здає ся, що часть турецкої армії, котра втекла, намірала ставити опір.

Білград 22 падолиста. Австро-угорский консуль, Теодор Едль, котрий прибув вчера по полудни, відбув зараз по приїздї довшу нараду з послом Уґроном. Нинї від'їхав передовсїм до Скопля а звідтам поїде до Прізрена і Мітровиці. Щоби єму улекшити місию і щоби нізвідки не дізнавав трудностий додано єму до товариства висшого урядника сербского міністерства справ заграничних.

Курс львівский.

Дня 21 падолиста 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	635·—	645·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	397·—	407·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	505·—	512·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	483·—	493·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	—·—	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	93·—	93·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	94·—	94·70
4% листи застав. Банку краєв.	85·30	—·—
Земельний Банк гіпотечний Львів	96·—	96·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	90·70	91·40
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	83·50	84·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	96·30	97·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	91·—	91·70
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	82·—	82·70
Позичка краєва 4% з 1893 р.	84·30	85·—
„ „ 4% з 1908 р.	82·30	83·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	80·—	—·—
IV. Льоси.		
Австрийскі черв. хреста	50·50	58·50
Угорскі черв. хреста	30·50	36·50
Архік. Рудольфа 20 К.	80·—	86·—
Базиліка 10 К	27·50	31·50
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·46	11·49
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·87	118·07

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).